Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθῶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.· Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ον — Ἐν Ἀθήναις, 3 Αὐγούστου 1902 — Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 34

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Τὰ φύλλα τοῦ εἴδους τούτου τῆς βανανέας εἶνε ἴσως τὰ μεγαλήτερα τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. Οἱ μαῦροι τὰ μεταχειρίζονται συχνὰ πρὸς ἐπιστέγασιν τῶν καλυβῶν των. Μὲ δώδεκα μόνον ἠδύναντο νὰ κατασκευάσουν ἓν εἶδος σκιάδος εἰς τὸ μέσον τῆς σχεδίας, συνδέοντες τὰ στελέχη των διὰ κισσῶν. Καὶ τοῦτο ἔκαμεν ὁ ὁδηγὸς πρὸ τοῦ ἀπόπλου. Οἱ ἐπιβάται λοιπὸν εὑρίσκοντο ἐστεγασμένοι κατὰ τῆς διαρκοῦς ἐκείνης βροχῆς, ἡ ὁποία ὠλίσθαινεν ἐπὶ τῶν φύλλων.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ἡμέρας, ἐφάνησαν μερικοὶ πίθηκοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης, περὶ τοὺς εἴκοσι μεγαλόσωμοι, δεικνύοντες διάθεσιν νὰ ἐπαναλάβουν τὰς ἐχθροπραξίας τῆς προτεραίας. Τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ τοὺς ἀπόφύγουν, καὶ τὸ κατώρθωσαν κρατοῦντες τὴν σχεδίαν διαρκῶς παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, συχναζομένην ὀλιγώτερον ὑπὸ τῶν τετραχείρων.

Ὁ Τζὼν Κὸρτ παρετήρησεν εὐλόγως, ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πιθηκικῶν φυλῶν τῶν δύο ὀχθῶν θὰ ἦσαν σπάνιαι, ἀφ' οὗ ἡ συγκοινωνία δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ εἰμὴ διὰ τῶν φυτικῶν ἐκείνων γεφυρῶν, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἠδύναντο νὰ διέλθουν ἀκόμη καὶ οἱ πίθηκοι.

Ἀπέφυγαν νὰ σταθμεύσουν τὴν μεσημβρίαν, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἡ σχεδία ἐσταμάτησε μόνον μίαν φοράν, διὰ νὰ παραλάβῃ μίαν ἀντιλόπην, τὴν ὁποίαν ὁ Τζὼν Κὸρτ εἶχε φονεύσῃ ὄπισθεν καλαμῶνος, παρά τινα ἀγκῶνα τοῦ ποταμοῦ.

Εἰς τὸν ἀγκῶνα τοῦτον, τὸ ρίον Γιοχάουζεν ἐλόξευε πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, μεταβάλλον σχεδὸν κατ' ὀρθὴν γωνίαν τὴν μέχρι τοῦδε διεύθυνσίν του. Τοῦτο ἀνησύχησε κάπως τὸν Κάμην, βλέποντα ὅτι ἐρρίπτοντο πάλιν πρὸς τὰνατολικὰ τοῦ μεγάλου δάσους, ἐν ᾧ τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου των εὑρίσκετο πρὸς δυσμάς, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Προφανῶς, δὲν ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ρίον Γιοχάουζεν ἦτο παραποτάμιον τοῦ Οὐμπάγκη, ἀλλὰ νὰ ὑπάγουν νὰ εὕρουν τὴν συμβολήν των τόσῳ μακράν, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἐλευθέρου Κόγγου, ὁποία ἀτελεύτητος περιστροφή! Εὐτυχῶς, μετὰ πλοῦν μιᾶς ὥρας, ὁ ὁδηγὸς ἐννόησε, χάρις εἰς τὸ ἔνστικτόν του,—διότι ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνετο,—ὅτι τὸ ποτάμιον ἀνελάμβανε τὴν προτέραν του διεύθυνσιν. Ἠδύναντο λοιπὸν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι θὰ παρέσυρε τὴν σχεδίαν μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου, ὁπόθεν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ μεταβοῦν εἰς Λιμπρεβίλλην.

Περὶ ὥραν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν ὁ Κάμης προσήγγισε τὴν ἀριστερὰν ὄχθην καὶ εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν κολπίσκον, σκιαζόμενον ἀπὸ τὸ πυκνὸν φύλλωμα ἑνὸς μεγάλου δένδρου, εἴδους παρεμφεροῦς πρὸς τὸ ἀνακάρδιον τῶν δασῶν τῆς Σενεγάλης.

Ναὶ μὲν δὲν ἔβρεχεν, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐκαλύπτετο ἀκόμη ἀπὸ νέφη καὶ ἀτμούς, τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος δὲν κατώρθωνε νὰ διασχίσῃ τὴν πυκνότητα. Δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεράνουν ἐκ τούτου ὅτι ἡ νὺξ θὰ ἦτο ψυχρά. Ἓν θερμόμετρον θὰ ἐδείκνυεν ἀκόμη εἰκοσιπέντε ἕως εἰκοσιὲξ βαθμοὺς ἄνωθεν τοῦ μηδενὸς τοῦ ἑκατονταβάθμου.

Πυρὰ ἐσπινθηροβόλησε μετ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν ὀγκολίθων τοῦ κολπίσκου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς μαγειρικὰς ἀνάγκας, δηλαδὴ διὰ τὸ ψήσιμον τῆς ἀντιλόπης. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Λάγκας εἰς μάτην ἀνεζήτησε τίποτε μαλάκια διὰ νὰ ποικίλῃ τὸ ὀψολόγιον τοῦ δείπνου, ἢ τίποτε βανάνας διὰ νὰ ἀναμίξῃ τὸν ὀπόν των μὲ τὸ ὕδωρ τοῦ ρίου Γιοχάουζεν. Ἀντὶ τούτων ὅμως ἠμπόρεσαν τοὐλάχιστον νὰ παλλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς κώ-

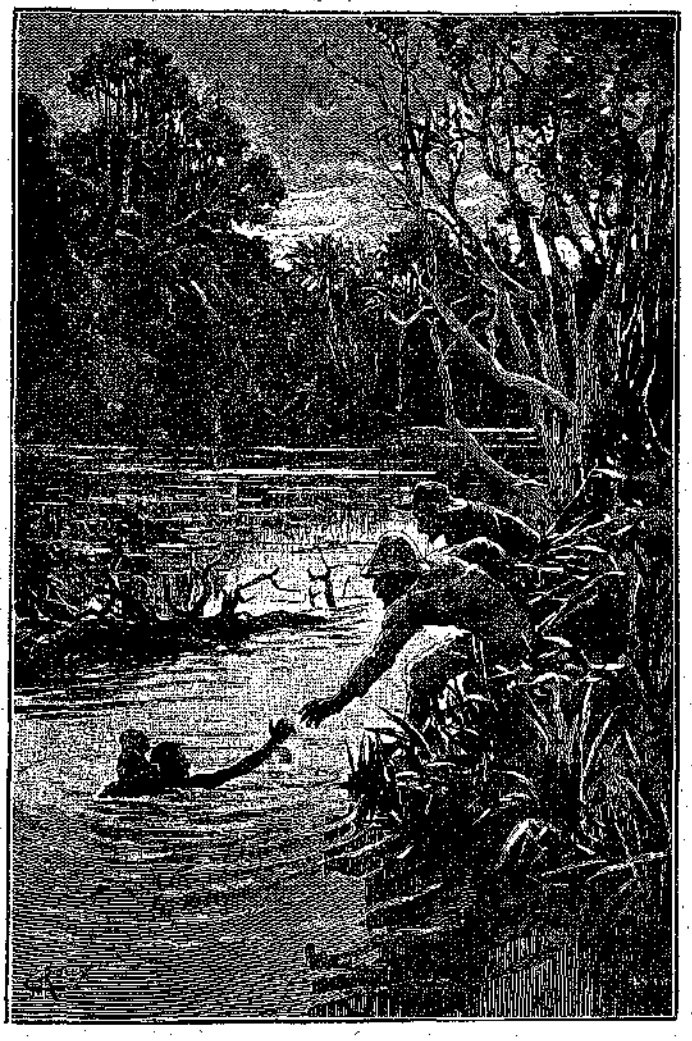

«Ἐ! Λάγκα, τί ἐψάρευσες ἐκεῖ;» (Σελ. 242, στήλ. 6'.)

νωπας μὲ τὴν ἰδίαν μέθοδον τῆς προτεραίας.

Τὴν ἑβδόμην ὥραν καὶ ἡμίσειαν, δὲν εἶχεν ἀκόμη νυκτώσῃ. Ἀσθενὴς λάμψις ἀντεναχλᾶτο ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ἔπλεον σωρεῖαι καλάμων καὶ φυτῶν καὶ κορμῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν ὄχθῶν.

Ἐν ᾧ ὁ Τζὼν Κόρτ, ὁ Μὰξ Οὐμπὲρ καὶ ὁ Κάμης προητοίμαζον τὴν στρωμνὴν τῆς νυκτός, σωρεύοντες ξηρὰ χόρτα παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου, ὁ Λάγκας ἐπηγαινοφήρχετο κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης, διασκέδαζων μὲ τὴν παρέλασιν τῶν σωρῶν, τοὺς ὁποίους παρέσυρεν ὁ ποταμός.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφάνη, εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα περίπου ὀργυιῶν, ὁ ὁ κορμὸς ἑνὸς δένδρου μετρίου μεγέθους. Εἶχε θραυσθῇ πέντε ἢ ἓξ πόδας κάτωθεν τῆς πρώτης του διακλαδώσεως, ὅπου ἐφαίνετο ἡ θραῦσις ἀκόμη νωπή. Περὶξ τῶν κλάδων του, τῶν ὁποίων οἱ χαμηλότεροι ἐσύροντο μέσα εἰς τὸ νερόν, περιεπλέκετο φύλλωμα ἀρκετὰ πυκνόν, μερικὰ ἄνθη, μερικοὶ καρποί, ὁλόκληρος πρασινάδα ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιζήσῃ τῆς πτώσεως τοῦ δένδρου.

Πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκτυπήθη ὑπὸ κεραυνοῦ τὸ δένδρον τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν θύελλαν. Ἀπὸ τὴν θέσιν, ὅπου ἦσαν χωμέναι αἱ ρίζαι του, εἶχε πέσῃ ἐπὶ τῆς ὄχθης. Ἔπειτα ὀλισθαίνον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀπελευθερούμενον ἀπὸ τὰ καλάμια τὰ ὁποῖα τὸν συνεκράτουν, ἁρπαγὲν ὑπὸ τοῦ ρεύματος, παρασυρθὲν εἰς τὸ μέσον τῆς κοίτης, ἔπλεε τώρα μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα συντρίμματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ρίου Γιοχάουζεν.

Δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ κανείς, ὅτι τὰς σκέψεις ταύτας τας ἔκαμεν ἢ ἦτο ἱκανὸς νὰ τας κάμῃ ὁ Λάγκας. Τὸν κορμὸν ἐκεῖνον δὲν θὰ τὸν παρετήρει περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν φορὰν τοῦ ρεύματος, ἂν δὲν εἵλκυε κατ' ἄλλον τρόπον τὴν προσοχήν του.

Τῷ ὄντι, εἰς τὸ διάκενον τῶν κλάδων, ὁ Λάγκας ἐνόμισεν ὅτι διακρίνει ἓν πλάσμα ζωντανόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμνε κινήματα, ὡς νὰ ἐζήτει βοήθειαν. Εἰς τὸ ἐπικρατοῦν ἡμίφως, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ξεχωρίσῃ τί ἦτο τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλάσμα. Ἦτο ἀρά γε ζῷον;

Ἠτοιμάζετο, ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του, νὰ καλέσῃ τὸν Μὰξ Οὐμπὲρ καὶ τὸν Τζὼν Κόρτ, ὅταν νέον περιστατικὸν τὸν ἀπησχόλησεν.

Ὁ κορμὸς ἀπεῖχεν ἤδη μόλις περὶ τὰ τεσσαράκοντα μέτρα, λοξοδρομῶν πρὸς τὸν κολπίσκον, ὅπου εἶχε προσαράξῃ ἡ σχεδία.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀντήχησε κραυγή, κραυγὴ παράδοξος, θρηνώδης καὶ ἀπεγνωσμένη, ὡς ἐὰν κάποιον ἀνθρώπινον πλάσμα ἐζήτει βοήθειαν καὶ συνδρομήν.

Ἔπειτα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κορμὸς διήρχετο ἀπέναντι τοῦ κολπίσκου, τὸ πλάσμα ἐκεῖνο, ἐξορμῆσαν ἀπὸ τοὺς κλάδους, ἐρρίφθη εἰς τὸ ὕδωρ, προφανῶς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ξηράν.

Εἰς τὸν Λάγκαν ἐφάνη ὅτι ἦτο παιδίον, ἀναστήματος μικροτέρου ἀπὸ τὸ ἰδικόν του. Τὸ παιδίον τοῦτο πρέπει νὰ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ δένδρου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεώς του. Ἤξευρε νὰ κολυμβᾷ; . . . Πιθανόν· ἀλλ' ὄχι τόσον καλά, καὶ πολὺ ὀλίγον διὰ νὰ φθάσῃ τὴν ὄχθην. Προφανῶς αἱ δυνάμεις του τὸ ἐπρόδιδον, τὸ ἐγκατέλειπον. Ἐπάλαιεν, ἀνεφαίνετο, ἐξηφανίζετο, καί, κατὰ διαλείμματα, μία παράδοξος κραυγή, ἓν εἶδος κλωγμοῦ, ἐξέφευγεν ἀπὸ τὰ χείλη του.

Ἐξ ἐνστίκτου, ἀπὸ αἴσθημα φιλανθρωπίας, χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ φωνάξῃ τοὺς φίλους του, ὁ Λάγκας ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου τὸ παιδίον εἶχεν ἐξαφανισθῇ διὰ τελευταίαν φοράν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Τζὼν Κὸρτ καὶ ὁ Μὰξ Οὐμπέρ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀκούσῃ τὴν πρώτην κραυγήν, προσέτρεξαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ κολπίσκου. Βλέποντες τὸν Λάγκαν, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἓν σῶμα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, τῷ ἔτειναν τὴν χεῖρα, διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηράν.

—Ἔ! Λάγκα, ἐφώναξεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ· τί ἐψάρευσες ἐκεῖ;

— Ἕνα παιδί, φίλε μου Μάξ...

— Παιδί; . . . ἐπανέλαβεν ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Μάλιστα, φίλε μου Τζών!

Καὶ ὁ Λάγκας ἐγονάτισε πλησίον τοῦ μικροῦ πλάσματος, τὸ ὁποῖον εἶχε σώσῃ.

Ὁ Μὰξ Οὐμπὲρ ἔσκυψε διὰ νὰ τὸ κυττάξῃ καλλίτερα.

—Δὲν εἶνε παιδί! . . ἀνέκραξεν ἐγειρόμενος.

— Τί εἶνε λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ.

— Ἕνας μικρὸς πίθηκος . . . ἕνα βλαστάρι τῶν ἀπαισίων ἐκείνων τετραχείρων ποὺ μας ἐρρίχθηκαν! . . Καὶ γιὰ νὰ το σώσῃς ἀπὸ τὸ πνίξιμο, ἐκινδύνευσες νὰ πνιγῇς σύ, Λάγκα;

— Ἕνα παιδί. . . ναί. . . παιδί! . . ἐπανελάμβανεν ὁ Λάγκας.

— Ὄχι, σοῦ λέγω, καί σε παρακαλῶ νὰ το ἀφίσῃς νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ τὴν οἰκογενειάν του εἰς τὸ δάσος!

Ἀλλ' ὁ Λάγκας δὲν ἔδιδε πίστιν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ φίλου του Μάξ, καὶ ἐπέμενε νὰ θεωρῇ ὡς παιδίον τὸ μικρὸν πλάσμα, τὸ ὁποῖον τῷ ὤφειλε τὴν ζωὴν καὶ δὲν εἶχε συνέλθῃ ἀκόμη. Ὅθεν, μὴ ἐννοῶν νὰ το ἀποχωρισθῇ, τὸ ἐσήκωσεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν του. Ἐπιτέλους, τὸ καλλίτερον ἦτο νὰ τὸν ἀφίσουν νὰ κάμῃ τὸ κέφι του.

Τὸ ἔφερε πλησίον τῆς πυρᾶς, διὰ νὰ το ζεστάνῃ, καὶ ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθη ὅτι ἀνέπνεεν ἀκόμη, ὁ Λάγκας το ἔτριψε δυνατὰ καὶ ἔπειτά το ἐξήπλωσεν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ χόρτου περιμένων νὰ νοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ φρούρησις τῆς νυκτὸς διωργανώθη κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ οἱ δύο φίλοι δὲν ἐδράδυναν νὰ ποκοιμηθοῦν, διότι ὁ Κάμης θὰ ἔμενε φρουρὸς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Ὁ Λάγκας δὲν ἠμποροῦσε νὰ κλείσῃ μάτι. Ἀνήσυχος, κατεσκόπευε καὶ τὰ παραμικρότερα κινήματα τοῦ προστατευομένου του, ἐξηπλωμένου πλησίον του, τοῦ ἐκράτει τὸς χεῖρας, ἠκροᾶτο τὴν τόσον ἀσθενῆ ἀναπνοήν του. . .

Καὶ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅταν, περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἤκουσε προφερομένην δι' ἀσθενοῦς φωνῆς τὴν λέξιν «Νγκόρα! . .» ὡς ἐὰν τὸ παιδίον ἐκάλει τὴν μητέρα του!

(Ἕπεται συνέχεια) Γρ. Ξενοπουλος

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΑΤΕΙΣ ΜΕ ΠΑΤΩ ΣΕ

Ἀγαπητοί μου,

Ο περασμένον Σάββατον ἐωρτάζετο ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονὸς τοῦ «φίλου καὶ μεγάλου Ἔθνους τῶν Ἀγγλων» κατὰ τὴν στερεότυπον ἔκφρασιν τῶν ἐφημερίδων, διὰ τὰς μικράς μας Ἀθήνας θὰ παρήρχετο σχεδὸν ἀπαρατήρητον. — μὲ μίαν δοξολογίαν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Ναόν, μὲ ἕνα γεῦμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν καὶ μὲ τὴν φωταγώγησιν τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, — ἂν δὲν ἐπήρχετο ἓν ἄλλο γεγονός, μία σύμπτωσις, ἡ ὁποία μετέβαλεν ἐντελῶς τὴν ὄψιν τῆς ἑορτῆς: ἡ παρουσία δηλαδὴ ἰσχυροῦ ἀγγλικοῦ στόλου, προσορμισθέντος ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὸ Φάληρον. Ἀπὸ πόσα σκάφη ἀπετελεῖτο ὁ στόλος αὐτός; Ἄλλοι τὰ ἐμετροῦσαν εἰκοσιπέντε, ἄλλοι τὰ ἐλογάριαζαν τριανταέξι, ἄλλοι τάνεβίβαζαν εἰς πενήντα. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὅλη ἡ θάλασσα μεταξὺ τῶν δύο Φαλήρων ἐκαλύφθη ἀπὸ χαλυβδίνους κολοσσούς, ἀπὸ πλωτὰς πόλεις, καὶ ὅτι χιλιάδες πολιτῶν Ἄγγλων,—τὰ πληρώματα τῶν πλοίων ἐκείνων, — ἐπρόκειτο νὰ ἑορτάσουν ἐδῶ τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως των.

Οὕτως οἱ Δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν μέρος ἐπισήμως εἰς τὴν ἑορτήν, διὰ τὴν ὁποίαν προ ἡμερῶν πολλὰ θυμάσια ἐθρυλλοῦντο, τὰ θαυμασιώτερα τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν ὁ κανονιοβολισμὸς καὶ ἡ φωταγώγησις τῶν θωρηκτῶν, καθὼς καὶ τὰ πυροτεχνήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκαίοντο εἰς τὸ Φάληρον...

— Φαντασθῆτε τί ἔχει νὰ γίνῃ! ἔλεγαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πειραιεῖς. Πενῆντα πλοῖα θὰ ρίψῃ τὸ καθένα ἀπὸ ἑκατὸν μία κανονιές! δηλαδὴ θὰ πέσουν πέντε χιλιάδες κανονιές!! Ἀ! μ' αὐτὸ θὰ εἶνε σωστὴ ναυμαχία! Ἔπειτα τὸ βράδυ ἡ φωταψία... Φαντασθῆτε νὰ φωταγωγηθοῦν πενῆντα πλοῖα μὲ ὅλα των τὰ ἠλεκτρικά! Τί ἔχει νὰ γίνῃ! τί ἔχει νὰ γίνῃ!..

Καὶ ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐπερίμεναν μὲ καρδιοκτύπι τὴν ἡμέραν, ἢ μᾶλλον τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Φάληρον καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὰ θαυμάσια τῆς ἑορτῆς, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν φαντασίαν των, ὑπερέβαιναν τὰ θαυμάσια τῆς Χαλιμᾶς.

Ἡ κίνησις ἤρχισε ζωηρὰ ἀπὸ τὸ πρωΐ. Οἱ δύο σιδηρόδρομοι μετέφεραν εἰς τὸ Φάληρον πολλούς, οἱ ὁποῖοι εἶχον σκοπὸν καὶ μέσον νὰ διημερεύσουν ἐκεῖ, διὰ νὰπολαύσουν τὸ μεσημέρι τὸ θέαμα καὶ τὸ ἄκουσμα τῶν κανονιοβολισμῶν . . . Αὐτοὶ ἀπεγοητεύθησαν ὀλίγον, διότι ὄχι ἀπὸ ἑκατὸν μίαν, ἀλλὰ ἀπὸ δώδεκα μόνον κανονιὲς ἔρριψε καθένα πλοῖον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πέντε χιλιάδων ἠλαττώθη σημαντικῶς... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τελοσπάντων ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὡς μία μικρὰ ναυμαχία, ἔπειτα τοὺς φιλοθεάμονας θὰπεζημίονεν ἡ ἑσπέρα. . .

Τὸ ἀπόγευμα συνέβη κάτι τι ἔκτακτον καὶ πρωτοφανές: αἱ Ἀθῆναι ἤρχισαν νὰ ἐρημοῦνται, καὶ ἕως τὸ βράδυ ἦσαν ἔρημοι. Ψυχὴν σχεδὸν δὲν ἔβλεπες πλέον εἰς τὰ κέντρα. Ὅλοι, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, εἶχον καταβῇ εἰς τὸ Φάληρον. Πῶς; Μὲ τὸν τροχιόδρομον ἢ μὲ τὸν σιδηρόδρομον, θά μου εἰπῆτε. Ναί, ἀλλὰ φαντασθῆτε τί ἔγινεν εἰς τὰ τραῖνα ἕως νὰ καταβῇ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος! Εἶνε ἀδύνατον νὰ το φαντασθῆτε, ὅσοι δὲν παρευρεθῆτε εἰς κανένα σταθμόν, διὰ νὰ ἰδῆτε τρεῖς καὶ τέσσαρας χιλιάδες ἀνθρώπους νὰ διαφιλονεικοῦν λυσσωδῶς τὰς πεντακοσίας θέσεις μιᾶς ἁμαξοστοιχίας, ἢ ὅσοι δὲν εἴδατε διερχομένην ἁμαξοστοιχίαν, στενάζουσαν ὑπὸ τὸ φοβερὸν φορτίον της, μὲ τοὺς ἐπιβάτας στοιβαγμένους μέσα ὡς σκρδέλλες, κρεμασμένους εἰς τὰ κάγκελλα, καθημένους εἰς τὰ σκαλοπάτια ἢ καὶ καθημένους ἐπί... τῶν καθημένων. Δὲν ἦτο πλέον ταξείδιον ἐκεῖνο, ἦτο μαρτύριον. Ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλον τὸ στοίβαγμα, πάλιν δὲν ἔφθασαν οἱ σιδηρόδρομοι. Πολλοὶ κατέβησαν εἰς τὸ Φάληρον μὲ ἁμάξια, μὲ βιζαβί, μὲ κάρρα, καὶ περισσότεροι μὲ τὰ πόδια των. Ὅσοι δὲν εἶχον δυνάμεις ἢ ὄρεξιν νὰ πολεμήσουν εἰς τὸν σταθμὸν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως,— ἄνευ καθίσματος,— κατέφευγον εἰς στρατήγημα: Ἐπήγαιναν πεζῇ εἰς τὸν προηγούμενον σταθμὸν καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὴν ἐπιστρέφουσαν ἐκ Φαλήρου ἁμαξοστοιχίαν, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ ἔκαμναν πολλοί, αἱ ἁμαξοστοιχίαι ἔφθαναν εἰς τὸν τελευταῖον σταθμὸν τῶν Ἀθηνῶν πλήρεις ἀπὸ ἐπιβάτας, ὄχι ἐρχομένους ἐκ Φαλήρου ἀλλὰ πηγαίνοντας εἰς τὸ Φάληρον! Κ' ἐκεῖ τὰς ἐπερίμεναν αἱ χιλιάδες . . .

Ἐννοεῖται, ὅτι ἕως τὸ βράδυ εἶχε μαζευθῇ τόσος κόσμος εἰς τὸ Φάληρον, ὅσος δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ χωρήσῃ. Ἐκεῖ πλέον ἦτο τὸ ἀληθινὸν πατεῖς με πατῶ σε. Καὶ τὸ μαρτύριον τῆς διαμονῆς, ἦτο σκληρότερον ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ ταξειδίου . . . Ὅλα ὅμως τὰ ὑπερέβη τὸ μαρτύριον τῆς ἐπιστροφῆς. Φαντάσθῆτε: ὅλαι ἐκεῖναι αἱ χιλιάδες, αἱ ὁποῖαι κατήρχοντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὸ πρωΐ, νὰ θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν ὅλαι μαζί, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑορτῆς, διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας τοῦ μεσονυκτίου! Καὶ τότε ἔγινε θρῆνος καὶ σπαραγμός... Ἕως τὰς πέντε τὸ πρωΐ οἱ σιδηρόδρομοι μετέφεραν ἀδιακόπως τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ πάλιν ἤρχισεν ἡ μεταφορὰ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον διανυκτερεύσῃ—ἄϋπνοι,— εἰς τὸ Φάληρον, καὶ ἐξηκολούθησεν ἕως τὰς δέκα. Μάλιστα! πολλοὶ οἱ ὁποῖοι κατέβησαν τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὸ σπιτάκι των τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ τί εἶδαν εἰς τὸ Φάληρον; Σπάνια πράγματα, ὁμολογουμένως. Τὰ πυροτεχνήματα ἦσαν λαμπρὰ καὶ ἡ φωταγώγησις τοῦ στόλου ὄνειρον. Ὡραῖον, ἔξοχον θέαμα. Ἀλλὰ ἠξίζεν ἀρά γε τόσον κόπον, τόσα βάσανα, τόσα μαρτύρια; Ἂν μ' ἐρωτᾶτε, ἐμέ, θά σας εἴπω ὄχι, —ὄχι, καὶ χιλιάκις ὡραιότερον ἂν ἦτο τὸ θέαμα! Ποῦ ἠκούσθη ποτὲ διασκέδασις μὲ βάσανα, μὲ ἀγρυπνίαν, μὲ ἀγωνίαν, μὲ συνωστισμόν, μὲ κίνδυνον; Διὰ νὰποφασίσῃ κανεὶς νὰ κάμῃ ἕνα ταξεῖδι ὑπὸ τοιούτους ὅρους,— καθήμενος ἢ ἱστάμενος εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ ἔχων ἐπάνω του ἄλλους δέκα, — πρέπει τὸ ταξεῖδι αὐτὸ νὰ εἶνε τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ταξεῖδι ζωῆς ἢ θανάτου, μία φυγὴ πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, πρὸ τῆς πλημμύρας, πρὸ τῆς ἐκρήξεως ἡφαιστείου. Ἀλλὰ χάριν διασκεδάσεως, οἱαςδήποτε, παρόμοιον ταξεῖδι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄνθρωπον πολιτισμένον καὶ λογικόν. Εὐτυχῶς, ὑπῆρξαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τοιοῦτοι σπάνιοι ἄνθρωποι. Καὶ αὐτοὶ εἶχαν ὄρεξιν νὰ ἐξοδεύσουν ὀγδόντα λεπτὰ καὶ νὰ κατέβουν εἰς τὸ Φάληρον διὰ τὴν φωταψίαν. Ἀλλ' ἅμα ἔφθασαν ἕως τὸν σταθμὸν καὶ εἶδαν τὸ κακὸν ποὺ ἐγίνετο, ἅμα εἶδαν προκάντων ὅτι αἱ ἁμαξοστοιχίαι δὲν ἔπερναν μόνον ὅσους ἐπρολάμβανον νὰ πάρουν θέσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσους εἶχαν τὴν ἀναίδειαν νὰ σφηνωθοῦν μεταξὺ τῶν καθισμάτων ἢ νὰ καθίσουν ἐπὶ τῶν ἄλλων, (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα μέρος τοῦ πολιτισμένου κόσμου,) οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ φρονιμώτατα διηυθύνθησαν πρὸς τὸ Ζάππειον. Ἀπὸ ἐκεῖ τὸ θέαμα τῆς φωταγωγήσεως τοῦ στόλου δὲν ἦτο ἴσως; τόσῳ λαμπρὸν ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως, εἶχεν ὅμως τὸ πλεονέκτημα νὰ παρέχῃ τέρψιν, ἔστω καὶ μικράν, χωρὶς καμμίαν ἐνόχλησιν. Δὲν συμφωνεῖτε;

Σᾶς ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

— Ἄχ ἡ κακομοῖρα! θὰ πνιγῇ! . . Τρέξατε! . . βοήθεια! . . ;

— Μὰ ποιὰ θὰ πνιγῇ

— Νά. . . ἐκείνη ἡ μεγάλη καὶ ὡραία πεταλοῦδα! . .

Καὶ τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι, παρὰ τὸ χεῖλος τῆς μεγάλης δεξαμενῆς τοῦ πάρκου, φωνάζει, κλαίει, παρακαλεῖ, ἀγωνίζεται, ἁπλόνει τὸ χέρι, σκύπτει μὲ κίνδυνον νὰ πέσῃ μέσα εἰς τὸ νερόν.

Ἡ μεγάλη καὶ ὡραία ἐκείνη πεταλοῦδα πραγματικῶς κινδυνεύει νὰ πνιγῇ. Τί κρῖμα! . . Ἐπλησίασε πολὺ τὸ νερόν, διὰ νὰ μυρίσῃ ἕνα λουλουδάκι ποὺ ἔπλεεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐπαραπάτησε, καὶ ἐβράχησαν τὰ πτερά της, καὶ ἔγινε βαρεῖα, καὶ εἰς μάτην ἀγωνιζέται τώρα νὰ πετάξῃ... Θὰ πνιγῇ! τί κρῖμα!

Τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι τὴν λυπεῖται, καὶ χαλᾷ τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ τρέχει ὁ πατέρας της, ἁπλόνει τὸ μπαστοῦνι του, καὶ ἡ πεταλοῦδα εὑρίσκει πάτημα.

Ἐσώθη! Τί χαρά! . . Νὰ την εἰς τὴν ἄκρη τοῦ μπαστουνιοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ πατέρας σιγὰ-σιγὰ τραβᾷ ἔξω. Παίζει τὰ πτερά της διὰ νὰ στεγνώσουν. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ πετάξῃ, θὰ φύγῃ. . .

Ἀλλὰ τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι δέν την ἀφίνει.

— Τί μεγάλη καὶ ὡραία πεταλοῦδα!..

Καί την πιάνει. Τώρα ἡ ὡραία πεταλοῦδα εἶνε αἰχμάλωτος. . .

— Θά σου φύγῃ! λέγει ὁ πατέρας.

— Ἀ μπᾶ! κάμνει τὸ εὐαίσθητον κοριτσάκι.

Καὶ τὸ κοριτσάκι πέρνει μίαν μεγάλην καρφίτσαν, τρυπᾷ τὴν πεταλοῦδαν καί την καρφόνει εἰς τὸ καπέλο της.

Ὤ, τώρα βέβκια δὲν θὰ φύγῃ. . . καὶ ὄχι μόνον δὲν θὰ φύγῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ ψοφήσῃ. . .

Δι' αὐτὸ λοιπὸν την ἔσωσε, τὸ εὐαίσθητον, τὸ εὐσπαγχνικὸν κοριτσάκι;

Τί παράξενη εὐσπλαγχνία! . . .

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 236.)

Ἀλλὰ ποῖος ἦτο αὐτὸς ὁ Γιαννιός, τὸν ὁποῖον ἔκρινε τόσον αὐστηρῶς ὁ κόμης;

Ὁ Γιαννιὸς αὐτὸς ἦτο ἕνα καλὸ καὶ ἀπονήρευτον παιδί, τοῦ ὁποίου τὸ μόνον ἐλάττωμα ἦτο ὁ τυφλὸς θαυμασμός, τὸν ὁποῖον ἔτρεφε πρὸς τὸν κύριόν του. Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νεαροῦ βαρώνου, ὁ Γιαννιὸς ἦτο ἓν νευρόσπαστον εὐπειθές. Τὸν ἔκαμνεν ὅ,τι ἤθελεν. Ἄλλως τε διεσκέδαζε πολὺ μὲ τὰς φάρσας τοῦ Βαλεντίνου,— εἰς τὰς ὁποίας πάντοτε ἐλάμβανε μέρος, εἴτε κρυφὰ εἴτε φανερά,—καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ γέλια που ἔκαμνεν, εἶχεν ἀνοίξῃ τὸ στόμα του ἕως ταυτιά του. Ἐπίσης εἶχαν μεγαλώσῃ καὶ ταυτιά του ἀπὸ τὸ πολὺ τράβηγμα, διότι οἱ χωρικοί, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν Βαλεντῖνον, ἐξεθύμαιναν μὲ τὸν Γιαννιόν.

Μικρά, πρὸς τὰ ἐπάνω ἐστραμμένη μύτη, γουρλωμένα μάτια καὶ φρύδια σηκωμένα ἀπὸ μίαν διαρκῆ ἔκπληξιν, συνεπλήρουν τὴν ἴλαρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ μικροῦ τούτου ἀλλὰ πραγματικῶς πιστοῦ ὑπηρέτου.

*

Τὴν ἐπαύριον, πρωΐ πρωΐ, ἀφ' οὗ ἐδέθησαν αἱ ἀποσκευαί, ὁ Βαλεντῖνος, ὁ Πονηρίδης καὶ ὁ Γιαννιὸς ἡτοιμάσθησαν νὰ ἱππεύσουν καὶ νὰναχωρήσουν. Ὁ Πονηρίδης ἵστατο σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπής, ὑπερηφανευόμενος διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόμητος, ὁ ὁποῖος εἰς αὐτὸν εἶχε δώσῃ τὰς τελευταίας παραγγελίας, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὸν υἱόν του πρὸς ἀποχαιρετισμόν. Ὁ Βαλεντῖνος ἔκλαιε σιγηλῶς, θλίβων τὸν ἀδελφόν του εἰς τὰς ἀγκάλας του· ὁ δὲ Γιαννιὸς ἐθρηνολόγει ἀπαρηγόρητος, ὡς ἐὰν ἡ ἱππασία ἐκείνη ἔμελλε νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ βασιλέως τῆς Κολάσεως.

«Ὁ δὲ Γιαννιὸς ἐθρηνολόγει ἀπαρηγόρητος.» (Σελ. 244, στήλ. α'.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἡ ἀναχώρησις αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ Βαλεντῖνος, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη, ὀνειροπόλει ὡς ἑορτήν, πᾶν ἄλλο ὑπῆρξεν ἢ φαιδρά. Προειδοποιήσαμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι ὁ νεαρὸς βαρῶνος δὲν εἶχε κακὴν καρδίαν, ἡ δὲ ἄρνησις τοῦ κόμητος νὰ ἐπανίδῃ τὸν υἱόν του πρὸς ἀποχαιρετισμόν, ἦτο ἱκανὴ νὰ λυπήσῃ καὶ καρδίαν σκληροτέραν τῆς ἰδικῆς του. Ἐπίσης ἐλυπεῖτο καὶ μετενόει πικρῶς, διότι, εἰς μίαν στιγμὴν τρέλλας, ὑπέκυψεν εἰς τὰς παρορμήσεις τοῦ Πονηρίδου καὶ παρεγνώρισε τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν.

Ἀλλ' ὁ Βαλεντῖνος ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ κόμητος ἦσαν σταθεραὶ καὶ ἀνέκκλητοι· ὅθεν ἀνεχώρησε χωρὶς ἀπόπειραν συμφιλιώσεως καὶ συγγνώμης, καὶ διὰ νὰ παρηγορηθῇ ὀλίγον, ὑπεσχέθη καθ' ἑαυτὸν νὰ τηρήσῃ πιστῶς καὶ κατὰ γράμμα τὰς ὑποσχέσεις που ἔδωσεν εἰς τὸν πατέρα του.

Ἀπὸ τοὺς τρεῖς λοιπὸν ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν ἐκ τοῦ χωρίου, ὑπῆρχεν ἕνας, ὁ ὁποῖος κατείχετο ὑπὸ λυπηρῶν διαλογισμῶν: ὁ βαρῶνος, ἕνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἐθρήνει ὡς νὰ ἦλθεν ἡ τελευταία του ὥρα, καὶ ἐστρέφετο κάθε στιγμὴν διὰ νὰπαχαιρετᾷ μερικοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους οἱ ὁποῖοι ἔβλεπον φεύγοντας τοὺς ταξειδιώτας: ὁ Γιαννιός, — καὶ ἕνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἔμενε σιωπηλός, περιμένων νὰ παρέλθῃ ἡ καταιγίς, καὶ βέβαιος ὅτι ταχέως θανέκτα τὴν εὔνοιαν τοῦ νεαροῦ του κυρίου: ὁ Πονηρίδης.

«Ἀπὸ τοὺς τρεῖς λοιπὸν ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν ἐκ τοῦ χωρίου.» (Σελ. 244 στήλ. β'.)

Ὁ Βαλεντῖνος καὶ ὁ Πονηρίδης ἵππευον καλοὺς ἵππους, εὐρώστους καὶ ὡραίους, ὁ δὲ Γιαννιὸς εἶχε καβαλλικεύσῃ τὸν δυνατώτερον, ἐξ ὅσων ὑπῆρχον εἰς τοὺς σταύλους τοῦ κόμητος, ἕνα ἵππον φαιὸν μεγάλης ἀντοχῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, φυσικά, ἐφορτώθη καὶ ὁ μεγαλήτερος μάρσιππος.

Διὰ νὰ φθάσουν οὕτως εἰς τὸ Παρίσι, θὰ ἐχρειάζοντο δέκα ἕως δώδεκα ἡμέρας, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν. Αἱ πρῶται ἡμέραι ἐφάνησαν εἰς τοὺς ταξειδιώτας μονότονοι. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐξηκολούθει ἀτελεύτητος ἡ χώρα τοῦ Κερκόζ· πάντοτε τὰ ἴδια τοπία, οἱ ἴδιοι ἀγροὶ περιτριγυρισμένοι ἀπὸ τάφρους, ὅπου δρῦς, ἀποκλαδωμέναι μέχρι τοῦ κορμοῦ, ἐφαίνοντο ὡς ἀλγοῦσαι ἀπὸ τὰς πληγάς, τὰς ὁποίας ταις ἐπροξένουν κατ' ἔτος οἱ ὑλοτόμοι.

Ἔπειτα τὸ τοπίον ἤλλαξεν ὄψιν καὶ οἱ τρεῖς ἱππεῖς εἰσῆλθον εἰς τὴν εὔφορον καὶ πλουσίαν χώραν τοῦ Μαίνου. Αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι, αἱ σκεπασμέναι ἀπὸ λειμῶνας καὶ ἀπὸ ἀγρούς, αἱ πεδιάδες αἱ διαδεχόμεναι τὰς πεδιάδας, οἱ κομψοὶ οἰκίσκοι, τὰ ἰδιόρυθμα κωδωνοστάσια, ἔλη αὐτὴ ἡ χώρα ἐφάνη εἰς τὴν ἁπλοϊκὴν ψυχὴν τοῦ Γιαννιοῦ ὡς βασίλειον νέον καὶ παράδοξον, κάπως ὕποπτον, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι δὲν ἦτο καὶ ἐντελῶς βέβαιος ἂν ἦσαν χριστιανοί ... καὶ ἤρχισε νὰ ἐνθυμῆται μὲ ἀλγεινὸν πόθον τὸ ἀγαπητόν του Κερκόζ. Ἀλλ' ἵππευε χωρὶς νὰ λέγῃ λέξιν, διότι οἱ κάτοικοι τῆς Βρετάνης ἔχουν τὴν λύπην σιωπηλήν. Μόνον οἱ ὀφθαλμοί του, ἐρυθροί ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἐστρέφοντο συχνὰ πρὸς τὸν κύριόν του, τὸν ὁποῖον ἠγάπα μὲ διπλῆν ἀφοσίωσιν τώρα, διότι ἦτο ὁ μόνος του συμπολίτης εἰς τὴν γῆν τῆς ἐξορίας!

Ἀλλὰ τοῦ Βαλεντίνου ἡ λύπη διεσκεδάζετο. Νέοι ἐρίζοντες! νέα ζωή! Καὶ ἔβλεπε μὲ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς τὰ ὡραιότερα ὄνειρα, ἐν ᾧ ἤκουε τὸν Πονηρίδην ὁ ὁποῖος τῷ ὁμιλεῖ ὁλονὲν περὶ τῶν Παρισίων, περὶ τῆς πολυτελείας τῶν Παρισίων, περὶ τῶν διασκεδάσεων τῶν Παρισίων ...

Ἀποτόμως, εἰς ὁρμὴν νεανικῆς παραφορᾶς, ὁ Βαλεντῖνος ἐκέντησε τὸν ἵππον του καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ καλπασμόν, ὡσεὶ θέλων νὰ φθάσῃ γρηγορώτερα εἰς τὴν εὐτυχίαν του ...

Τότε ὁ Πονηρίδης, μείνας μόνος καὶ ἀπαξιῶν νὰποτείνῃ τὸν λόγον πρὸς τὸν μελαγχολικὸν Γιαννιόν, παρεδόθη εἰς τὰς σκολιάς του σκέψεις.

— Παιδί μου, ἔλεγε πρὸς τὸν ἑαυτόν του, ἂν δὲν εἶσαι ἠλίθιος, ἔκαμες τὴν τύχην σου! Νά, τώρα εἶσαι ὁ σύμβουλος, ὁ μέντωρ ἑνὸς μικροῦ ἀνοήτου, ὁ ὁποῖος θὰποκτήσῃ μετ' ὀλίγον ἕνα μεγάλον σάκκον, γεμάτον τσεκίνια ... Γιατὶ νὰ μὴν πάρῃς καὶ σὺ τὸ μερτικό σου; ... Καὶ μάλιστα, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς καλῆς σου θείας Περδίκη καὶ τοῦ καλοῦ σου θείου Περδίκη, διατὶ νὰ μὴ βάλῃς 'στὸ χέρι ὁλόκληρον τὸν σάκκον; Πονηρίδη, ἀγαπητέ μου Πονηρίδη, ἡ τύχη σου ἄνοιξε! Ἔχε, μάτια μου, τὸ νοῦ σου!

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὰ δάση ἔγιναν πυκνότερα, σκιερώτερα· ὑπὸ τὰ φυλλώματα, ἠκούοντο τὰ τερετίσματα τῶν τρυγόνων· διὰ λιθίνων γεφυρῶν διήρχοντο ὡραῖα, θορυβώδη ποτάμια ... Ἦτο τὸ θελκτικὸν καὶ χαριτωμένον τοπίον τοῦ Ἵλ-ντὲ-Φράνς.

Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἔφθασαν εἰς τὰς Βερσαλλίας. Ὁ Βαλεντῖνος εἶδεν εἰς τὸ λυκόφως τὸ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, τὸν ἐπιβλητικὸν ὄγκον τῆς πομπώδους του ἀρχιτεκτονικῆς, τὰς κανονικὰς γραμμὰς τοῦ ὡραίου του κήπου. Καὶ ὁ νεαρὸς φιλόδοξος ἐνόμισεν ὅτι ἐπάτησε τὴν φλιὰν τῶν μεγαλείων καὶ τῆς δόξης.

Ἀναχωρήσαντες τὴν πρωΐαν ἐνωρίς, ἔφθασαν εἰς τὸ Παρίσι, καθ' ἣν ὥραν ἡ ζωηρότης τῆς πρωτευούσης ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον. Εἰσῆλθον διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἁγίου Ὀνωρίου. Ὁ Γιαννιὸς σαστισμένος ἐντελῶς ἀπὸ τόσους ἀνθρώπους, τόσας φωνὰς καὶ τόσα ἔκτακτα θεάματα, ἤνοιγε τοὺς ὀφθαλμούς, ἔτεινε τὰ ὦτα, ἀλλὰ δὲν εὕρισκε νὰ εἴπῃ λέξιν. Ὅταν τοῦ ἐπέρασεν ἡ ἀφασία, ἠρώτησεν ἔξαφνα διατὶ οἱ Παρισινοὶ ἔκτιζαν τέσσερα πέντε σπίτια τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο.

— Μπρὲ τὸ χωριάτη! ἀπήντησε καγχάζων ὁ Πονηρίδης· καὶ τί σου φάνηκες; πῶς θὰ ἴδῃς τὰ καλύβια τοῦ Κέρκ ....

Ἀλλὰ δὲν ἀπετελείωσε τὴν λέξιν, διότι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Γιαννιοῦ εἶδε τὸ ἄγριον ἐκεῖνο βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἦτο πάντοτε ὁ πρόδρομος «γρονθοπατινάδας».

Κ'ἐφοβεῖτο πολὺ ὁ Πονηρίδης τοὺς γρόνθους τοῦ Γιαννιοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπίπταν ἐξαφνικά, ἀπότομα, χωρὶς λέξιν, χωρὶς προειδοποίησιν ... Δι' αὐτὸ καὶ τώρα ἐσιώπησεν ἐγκαίρως, ὅπως κάθε φορὰν ποῦ ἤθελε νὰ πειράξῃ τὸν νεαρὸν χωρικόν.

Τριγύρω των ὁ δρόμος ἐμηρμυκία, καὶ κραυγαὶ ποικίλαι καὶ διάτοροι ἀντήχουν πανταχόθεν: — Τομάρια λαγοῦ! .. πάρτε τομάρια λαγοῦ!

— Ροῦχα, παληὰ ροῦχα ἀγοράζω!..

— Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου! ..

— Γιάτσο! γιάτσο! γιάτσο! Μιὰ πεντάρα τὸ ποτῆρι! ..

— Σκοῦπες! σκοῦπες!

— Ψάρια! ὡραῖα ψάρια!

[Ἕπεται συνέχεια]

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΝΟΣΥΝΟΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin]

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Β'.

Γιὰ νὰ ἰδῆτε τί ἀπερίσκεπτος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς, κυττάξετέ τον μὲ τί τρόπον βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του.

Τρέχει σὰν τρελλός. Τίποτε δὲν βλέπει ἐμπρός του. Καθὼς περνᾷ, ἀναποδογυρίζει τὰ πάντα.

Τί σκουντιές, τί κλωτσιές, τί τσαλαπατήματα, τί πεσίματα καὶ τί φωνές! ..

Πολλὲς φορὲς πέφτει καὶ ὁ ἴδιος. Κτυπᾷ, γδέρνει τὸ χέρι του, αἱματόνει τὸ γόνατό του. Ἀλλὰ τέτοια μικρὰ πράγματα δὲν κάμνουν ἐντύπωσιν τοῦ ἀνδρείου μας. Πολλὰ εἶδε καὶ ἔπαθε 'στὴ ζωή του, μὰ ποτέ του δὲν ἔκλαψε γιὰ τέτοιες μικροδουλιές.

Καὶ ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεὺς σηκόνεται ἀμέσως ὀρθιος καὶ δὲν κυττάζει παρὰ πῶς νὰ σηκώσῃ ἀπὸ κάτω καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰ παιδιά που ἔρριψε. Τρέχει ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, ὁμιλεῖ 'ς αὐτό, χαϊδεύει ἐκεῖνο γίνεται χίλια κομμάτια ποῦ λέγουν κατατσακίζεται νὰ τὰ ἡμερώσῃ. ..

— Δὲν το ἔκαμα ἐπίτηδες ... δὲν το ἤθελα.. Νά, πάρε σὺ μιὰ καραμέλα... νά, πάρε σὺ μιὰ πεντάρα .. Μὴν κλαῖς. .. μὴν κλαῖτε, γιὰ σας χαρῶ .. Δὲν εἶνε τίποτε. .. βαβᾶ εἶνε καὶ θὰ περάσῃ ...

Καὶ τὰ καϊμένα τὰ παιδάκια, ποῦ ἔχουν τρία βαβᾶ τὰ δύο των, εὑρίσκουν πολὺ μικρὴ παρηγορία μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεὺς δὲν το ἔκαμεν ἐπίτηδες.

Γιατὶ τὰ βαβᾶ πονοῦν, μὲ ὅλες τὲς καραμέλες, μὲ ὅλες τὲς πεντάρες, καὶ μὲ ὅλα τὰ χάδια καὶ τὰ γλυκόλογα. ..

(Συνέχεια προσεχῶς)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Ἴδε τὴν Προκήρυξιν εἰς τὴν Διάπλασιν τοῦ 1901 σελ. 368)

Σήμερον δημοσιεύω τἀποτελέσματα τοῦ Πρώτου Διαγωνισμοῦ τοῦ Ξεσπαθώματος, διὰ τὸ ἔτος 1902, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστα καὶ ἱκανοποιητικά, διότι, ὡς βλέπετε, διὰ τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου προσετέθησαν εἰς τὸν κύκλον μας 336 νέοι συνδρομηταί. Ὡς ἀπαρχή, ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶνε διόλου μικρός. παρέχει δὲ πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ἑπόμενοι Διαγωνισμοὶ θὰ δώσουν Ἀποτελέσματα ἀκόμη πλέον εὐχάριστα.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ἐγγράψαντας νέους συνδρομητάς,—εἴτε πολλοὺς εἴτε ὀλίγους,—καὶ ἐπιδείξαντας οὕτω τὴν πρὸς τὸ περιοδικόν μας ἀγάπην των. Μετ' ἐμοῦ τοὺς εὐγνωμονοῦν καὶ πάντες οἱ συνάδελφοί των, ὁλόκληρος ἡ ἐν Διαπλάσει πολυπληθὴς οἰκογένεια, ἡ ὁποία, χάρις εἰς τὸν ζῆλόν των καὶ εἰς τὴν δραστηριότητά των, ἔγινε φέτος πολυπληθεστέρα. Ἂς εἶνε βέβαιοι οἱ ξεσπαθώσαντες ὅτι εἰργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, συντελέσαντες εἰς τὴν πρόοδον καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μόνου περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον τέρπει, διδάσκει καὶ μορφώνει τὴν πανελλήνιον νεότητα.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. ΤΑΞΕΩΣ

ΤΥΔΕΥΣ (*κορυφαῖος, ἐνέγραψεν 17 συνδρομητάς. Θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών του εἰς μεγαλήτερον σχῆμα, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν λοιπῶν βραβευομένων, καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ [17x2=] 34.*)

Μικρὸς Ἀθηναῖος, *ἐνέγραψε 14 συνδρομητάς.* — **Πέτρα Σκανδάλου, 13.** — **Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου, 12** — **Χρυσανθεμίς 12.** — **Ἄνθος τοῦ Μαΐου. 11.** — **Τζὶ-Τζὶ-Μποὺμ-Μπούμ, 11.** (*Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ θὰ λάβῃ ἕκαστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,50 κατὰ συνδρομήν.*)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'. ΤΑΞΕΩΣ

Ἀναμμένο Σπίρτο (*ἐνέγραψε 10 συνδρομητάς. θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών του, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ* [10x1,50 =] 15.) — **Λυσόχαρτον, 9.** — **Χρυσόθρονος Μίθρας, 8.** — **Κρητικὸν Κάστανον, 7.** — **Γρηγ. Ν. Ριζόπουλος, 7.** — **Δημ. Σπυρ. καὶ Νικ. ἀδελφοὶ Θερειανοῦ, 6.** — **Μπιρμπίρα, 6.** — **Εἱμαρμένη, 5.** — **Μιθριδάτης, 5.** — **Ἀντιγόνη, 4.** — **Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, 4.** — **Καυκάσιος Ἥρως, 4.** — **Κόντε Ραπανάκης, 4.** — **Κόρη τοῦ Στρυμῶνος, 4.** — **Κουασιμόδος, 4.** — **Μέμφις, 4.** — **Παμπόνηρος Κατεργάρης, 4.** — **Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος, 3.** — **Ἀποδημοῦντες Χαλκιδεῖς, 3.** — **Εὐσταθία Κ. Ζαχαράκη, 3.** — **Θερινὴ Βροχή, 3.** — **Κωνσταντ. Κ. Καϊρακτόπουλος, 3.** — **Κελαϊδίστρα, 3.** — **Ξενιτευμένος Σινωπεύς, 3.** — **Ἀδελφαὶ Τριανταφυλλίδου, 3.** (*Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών, θὰ λάβῃ δὲ ἕκαστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,25 κατὰ συνδρομήν.*)

ΕΠΑΙΝΟΣ

Α'. — Οἱ ἑξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ δύο συνδρομητὰς ἕκαστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν ἐκ τοῦ Γραφείου μου βιβλία ἀξίας 2 φρ.

Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης. — Ἄνθος τῆς Κερκύρας. — Ἰωάννης Χ. Βαφειάδης. — Ἑλληνοπούλα. — Ἐλπὶς Κόσμου — Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου. — Κιουκιουρίστρα (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης») — Λευκὸς Ὑάκινθος. — Ἀναστ. Γερ. Μακρῆς. — Λώρης Μαργαρίτης. — Δημ. Ε. Μελανδινός. — Μολὼν Λαβέ. — Ναυτοπούλα τῆς Ἄνδρου. — Ξενιτευμένη Σινωπίς. — Ξενιτευμένος Σικυώνιος. — Παραδείσιον Πτηνόν. — Γεώργιος Σ. Πολυλᾶς. — Συριανὴ Ξανθούλα. — Φίλαγγλος Ἕλλην.

Β'. Οἱ ἑξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ 1 συνδρομητὴν ἕκαστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν βιβλία ἐκ τοῦ Γραφείου μας ἀξίας φρ 1.

Ἀβυσσινὸς Πολεμιστής. — Ἄγγελος Αὐγερινός. — Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου — Κλέα Ἀθανασάκη. — Πιπίτσα Ἀθανασιάδου. — Αἴθριος Οὐρανός. — Γερ. Π. Ἀλιβιζᾶτος. — Διονύσιος Π. Ἀμούργης — Μαρία Β. Ἀναστασίου — Ἄναυρος. — Ἀνέλπιστος Χαρά. — Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς. — Ἀνοιξιάτικη Βραδυά. — Ἄσπρο Ποντικάκι. — Ἄσπρος Μενεξές. — Βασιλεὺς τῆς Θαλάσσης. — Βασιλεὺς τῶν Ναυτῶν. — Βίγλα. Γεώργιος Δ. Βομβορῆς. — Τ. Α. Γερούσης. — Χαρίλ. Γεωργιάδης. — Μαλβίνα Γιατρᾶ. — Γλυκεῖα Καρδία. — Π. Θ. Γρυπάρης. — Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος. — Ἀσπασία Δημητρίου (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης».) — Γεώργιος Δουβλίδης. — Δρόσος τῆς Ἐρήμου. — Δροσούλα τῆς Ὄσσης. — Ἐλέφας Γολιάθ. — Σπυρ. Ζήμαρος. Θαλασσινὸ Λουλοῦδι. — Θαλασσινὸς Ζωγράφος. — Ἰτέα. — Ὀρέστης Α. Καμπουρίδης. — Κλεονίκη Καπέλλου. — Νικ. Χαρ. Καπετανίδης. — Κεντρί — Ἀνδρέας Π. Κοκκώνης. — Κορινθιακὸν Κῦμα — Ν. Δ. Κουγιαννίδης. — Καλλικρατίδας Ἰ. Λάσκαρης. — Λευκὴ Ἀκακία. — Λευκὸν Κρῖνον. — Θησεὺς Λιβέριος. — Μαγικὴ Εἰκών. — Γεώργιος Μακρόπουλος. — Μαρία Μαλτέζου. — Μαριάνθη Μανουρᾶ. — Μαστίχα τῆς Χίου. — Μελαγχροινὴ Ἑλληνίς. — Μή μου ἅπτου. — Καλλιόπη Μηεσοτάκη. — Μικρὰ Βεδουΐνα. — Νηρεὺς Ν. Μπουφίδης. — Ἄννα Μπρούμη. — Ναυτοπούλα τῆς Κρανάης. — Νεολαία τῶν Παρισίων. — Νεράϊδα τῶν Σπετσῶν. — Νυκτοκόραξ. — Νυκτολούλουδο. — Ὁμίχλη. — Παν. Περ. Παναᾶς. — Παριστρία — Ἰωάννης Σ. Παυλίδης. — Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως. — Χρ. Πράτσικας. — Δήμητρα Ραζῆ. — Δ. Π. Ραζηκότσικας. — Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου. — Ρόδιος Δόκιμος. — Χριστοφ. Σαριβαξεβάνης. — Σεμνὴ Κόρη. — Σμαράγδινον Περιδέραιον — Σοφ. Ἰ. Σουμελίδης. — Ἀντ. Ἰ. Σουρῆς. — Χρυσῆ Δ. Ταυρίδου — Θεόδ. Π. Τρικογλίδης. — Κων. Θ. Τσαγκαράδας. — Νικ. Ἐμμ. Τσιτσίνης. — Τυφλόμυγα. — Ὑπουργὸς τῶν Ποντικῶν. — Ζωὴ Φιλίου — Φλῶρος Π. Φλωρίδης. — Θεοδώρα Κ. Χαλκιᾶ.

ΕΥΣΗΜΑ — Εἰς ἕκαστον τῶν διαγωνισθέντων ἀπενεμήθησαν διὰ τὸ Ξεσπάθωμα τόσα Εὔσημα, ὅσοι ἦσαν οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταί.

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ. — Ἐπειδὴ αἱ εἰκόνες τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθοῦν ὅλαι μαζὶ ἐν συμπλέγματι, παρακαλοῦνται, οἱ τυχόντες Βραβείου Α' καὶ Β' Τάξεως νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον. Ὅσοι δὲν στείλουν τὴν φωτογραφίαν των ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνος των.

ΤΑ ΔΩΡΑ. — Πρὸς ὅλους τοὺς ξεσπαθώσαντας στέλλω σήμερον τὸν Τιμοκατάλογον τῶν Βιβλίων καὶ τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως, διὰ νὰ παραγγείλουν τὰ δῶρα των, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Ὁ Τιμοκατάλογος οὗτος ἐδημοσιεύθη ἄλλως τε ἐπανειλημμένως εἰς τὰ φύλλα 26—29 ἐ. ἔ.

ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. — Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ προκηρυχθῇ ὁ Β' Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος διὰ τὸ ἔτος 1902. Ὥστε εἰμπορεῖτε ἀπὸ τώρα νἀρχίσετε τὰς ἐνεργείας σας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Μαγικὸν Γράμμα. — Τὸ Μαγικὸν Γράμμα ὑποδιαιρεῖται: εἰς κυρίως Μαγικὸν Γράμμα, εἰς Μαγικὴν Συλλαβὴν καὶ εἰς Μαγικὴν Λέξιν.

α'.) *Μαγικὸν Γράμμα.* — Πρόκειται νὰ εὑρεθῇ ἓν γράμμα (ἢ δύο ἢ τρία) τὸ ὁποῖον, εἰσερχόμενον εἰς δεδομένην σειρὰν λέξεων, καὶ εἴτε προστιθέμενον ἁπλῶς, εἴτε ἀντικαθιστῶν ἓν ἢ περισσότερα στοιχεῖα τῶν λέξεων τούτων, τὰς μεταβάλλει δι' ἀναγραμματισμοῦ εἰς ἄλλας λέξεις, διαφορετικάς.

Παράδειγμα: «Τῇ προσθήκῃ ἑνὸς γράμματος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον ἄλλας τόσας: ἦτα, ῥητόν, ὅρος, βάρος, ὅσον.»

Τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος Φ σχηματίζονται αἱ λέξεις: *ταφή, φωστήρ, φόρος, φορβάς, φόνος.* (Αἱ προτεινόμεναι λέξεις συνήθως εἶνε πέντε. Εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, μόνον ἡ τρίτη λέξις μένει ὡς ἔχει — *ὅρος-φόρος* — πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀναγραμματίζονται. Ὁ ἀναγραμματισμὸς ἐδῶ ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐπιδιώκεται, διότι δι' αὐτοῦ τὸ Μαγικὸν Γράμμα γίνεται δυσκολώτερον καὶ ὡραιότερον.)

Ἄλλο παράδειγμα: «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας: *φάρος, λάλος, ῥῦσις, δάσος.*»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Γ, σχηματίζονται αἱ λέξεις *ἀγρός,* (ἀνταλλάσσεται τὸ φ) *ἄλγος* (ἀνταλλάσσεται τὸ λ) *γῦρις, γάδος.*

Τρίτον Παράδειγμα: «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχημάτισον ἄλλας τόσας: *αὐλός, ἦθος, ὄχλος, Αἶσα.*»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τῶν γραμμάτων ΤΡ σχηματίζονται αἱ λέξεις: *ταῦρος, ῥητός, τροχός, Τάρας.*

Εἰς τὸ Μαγικὸν Γράμμα εἰμποροῦμεν ἀκόμη νἀντικαταστήσωμεν δύο γράμματα διὰ δύο ἄλλων, ἓν διὰ τριῶν, τρία δι' ἑνός, κτλ. Παραδείγματα ὅλων τῶν ποικιλιῶν τούτων θὰ ἦταν περιττά. Σημειώσατε ὅμως, ὅτι περισσότερα τῶν τριῶν στοιχείων ἑκάστης λέξεως δὲν εἶνε καλὸν νἀνταλλάσσωνται, οὔτε νὰ προστίθενται περισσότερα τῶν δύο, διότι ἡ Ἄσκησις καταντᾷ δυσκολωτάτη καὶ αὐτόχρημα ἄλυτος.

β'.) *Μαγικὴ Συλλαβή.* — Δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ Μαγικὸν Γράμμα, παρὰ μόνον ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ (ἢ ἡ προσθήκη) γίνεται διὰ *συλλαβῆς* ἐκ δύο, τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων στοιχείων.

Προσέξατε ὅμως εἰς τοῦτο: Εἰς τὰς νέας λέξεις ἡ συλλαβὴ αὐτή, ἐξ ὅσων στοιχείων καὶ ἂν ἀποτελῆται, *δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται.*

Ἂν ἡ συλλαβὴ π. χ. εἶνε ΣΤΡΑ, αἱ νέαι λέξεις θὰ εἶνε τοιαῦται: *στρατός, Εὐστράτιος, ἐκστρατεία* κτλ. λέξεις δηλαδὴ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ *στρα.*

Ὑποθέσατε, ὅτι προτείνομεν *Μαγικὸν Γράμμα,* εἰς τὸ ὁποῖον αἱ νέαι λέξεις πρόκειται νὰ σχηματισθοῦν δι' ἀνταλλαγῆς ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν δεδομένων διὰ τῶν γραμμάτων ΦΩ. Τὰ γράμματα ΦΩ ἀποτελοῦν συλλαβήν· ὅταν

ὅμως ὀνομάζωμεν τὴν Ἄσκησιν «Μαγικὸν Γράμμα» τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ γράμματα ΦΩ, εἰς τὰς νέας λέξεις εἰμποροῦν νὰ εἰσέλθουν εἴτε χωρισμένα εἴτε ἡνωμένα εἰς συλλαβήν, ἀδιάφορον, καὶ αἱ ζητούμεναι λέξεις νὰ εἶνε κάλλιστα αἱ ἑξῆς: *Φαίνω, Φαίδων, Φωνή.* Ἀλλ' ὅταν ὀνομάζωμεν τὴν Ἄσκησιν *Μαγικὴν Συλλαβήν,* τότε τὰ γράμματα ΦΩ εἰς τὰς νέας λέξεις πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα, π. χ. *φωτίζω, εὐφωνία, φωστήρ.*

Ἐννοήσατε, ἐλπίζω, τὴν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ Μαγικοῦ Γράμματος καὶ Μαγικῆς Συλλαβῆς.

Παράδειγμα: «Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς *συλλαβῆς,* πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις: *Δύσις, μῖσος, φάσμα, σίελος, Πάρις.*

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τῆς συλλαβῆς ΤΟ σχηματίζονται αἱ λέξεις: *σῖτος, τόμος, στόμα, στύλος, ἄρτος.*

Ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἡ συλλαβὴ ΤΟ ὑπάρχει παντοῦ, εἰς τὰς νέας λέξεις (σῖΤΟς, ΤΟμος, σΤΟμα) ἀδιάφορον ἂν ἐπεκτείνεται καὶ δι' ἄλλου συμφώνου.

γ'.) *Μαγικὴ Λέξις.* — Εἶνε ἀπαράλλακτος μὲ τὴν *Μαγικὴν Συλλαβήν,* διότι ἀντὶ Συλλαβῆς, ἐδῶ ἔχομεν, *ἀκριβῶς ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους,* μίαν λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβον, εἴτε δυσύλλαβον.

Συνήθως εἰς τὴν πρότασιν ὁρίζομεν τὴν λέξιν ταύτην, ἂν εἶνε δηλαδὴ ἀριθμός, ἄρθρον, πρόθεσις, ἄνθος, ζῷον κτλ.

Παράδειγμα: «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἐντόμου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας: *πολλαί, ἄν, ὅσα, βάτος.*»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ἐντόμου ΚΙΣ, σχηματίζονται: *πολλάκις, ἀκίς, κίσσα, Κίσαβος.*»

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα εἴδη Μαγικῶν Γραμμάτων, Συλλαβῶν καὶ Λέξεων, ποικιλώτερα καὶ συνθετώτερα. Παραδείγματος χάριν, ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε συνώνυμοι, — ἢ εἶνε μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξις, εἰς τὴν ὁποίαν μεταβάλλονται ὅλαι αἱ δεδομέναι — ἢ ἐκ τῶν νέων λέξεων ἀποτελεῖται Ἀκροστιχίς, Διπλῆ Ἀκροστιχίς, Μεσοστιχὶς κτλ. — ἢ αἱ νέαι λέξεις ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν φράσιν, γνωμικόν, παροιμίαν κτλ. — ἢ μεταβάλλονται καὶ πάλιν εἰς ἄλλας λέξεις δι' ἄλλου μαγικοῦ γράμματος, κτλ. κτλ.

Οἱ τοιοῦτοι συνδυασμοὶ ἀφίνονται εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ συνθέτου, θὰ ἦτο δὲ ὅλως περιττὸν νὰ δώσω παραδείγματα ἑνὸς ἑκάστου. Ἄλλως τε αἱ Ἀσκήσεις αὗται ἀνήκουν εἰς τὰ λεγόμενα *Σύνθετα Εἴδη,* περὶ τῶν ὁποίων θὰ σας ὁμιλήσω ἐν καιρῷ.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τελευταία ἐρώτησις.

—Τώρα μαμμά, θὰ σ' ἐρωτήσω ἀκόμη κάτι τι.

— Τί, παιδί μου;

— Ὅταν ἡ κάλτσα μας κάμῃ καμμιὰ τρυπίτσα, ποῦ πηγαίνει τὸ μαλλὶ που ἦτο 'στὴ θέσι της;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωΐδος τοῦ Ζαλόγγου

* * *

Ὁ *Τοτός*: — Ποία ἑορτὴ λέγεται ἐπέτειος;

Ὁ *Μίμης*: — Νά, ἡ ἑορτὴ τοῦ *ἐπαίτου.*

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δρυὸς τοῦ Παρνασσοῦ

* * *

Μία ἀπορία τοῦ *Σερπαντέν*

— Μὰ εἶνε τόσω κακὸ πρᾶγμα νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς γνώμην;

— Ὄχι δά...

— Μὰ τότε ὁ μπαμπᾶς πῶς ἐμάλωνε τὸν ὑπηρέτην μας διότι, καθὼς ἔλεγε, εἶνε *ἀγνώμων*;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀσφαλοῦς Καρδίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μαρίκα Κ. Πολέμη.* Α' Ἔπαινος: *Πικραμένη Καρδοῦλα, Αὔρα τῆς Κερκύρας, Μαργαριτοφόρος* κτλ. Β' Ἔπαινος: *Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου, Χιωτοπούλα, Τσούχτρα* κτλ. Γ' Ἔπαινος: *Γαρδένια τῆς Μαγνησίας, Μέλλουσα Καλλίγραφη, Ἀθῷα Καρδία* κτλ. Εὔφημος Μνεία: πάντες οἱ λοιποί...

Μὰ τί Διαγωνισμὸς εἶνε αὐτός; — Εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ *Ἐρυθροῦ Νέφους,* τὸ ὁποῖον ἔκρινε τὰ εἰς χεῖράς του τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν, μόλις τοῦ ἔφερεν ὁ βιβλιοδέτης «τὸ λαμπρὸν Λεύκωμα, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε». Ἡ κρίσις του εἶνε λεπτομερὴς καὶ ἔχει μέσα πολὺ ὡραῖα πράγματα· Ἀλλὰ λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω τόπον νἀποσπάσω μερικὰ περίεργα. Ἂς εἶνε! Πρὸς τὴν *Μαρίαν Κ. Πολέμη* τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος* θὰ στείλῃ ὡς Βραβεῖον ἓν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀκόμη εἰς τὴν βιβλιοδέτην· ἐξακολουθεῖ δὲ τὰς ἀνταλλαγάς του, διότι θέλει νὰ σχηματίσῃ καὶ δεύτερον Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν.

Ὄχι, *Τζὼν Μπούλ,* οἱ λαμβάνοντες Ἔπαινον δὲν λαμβάνουν καὶ δῶρον. Ἀργότερα, ὅταν βέβαια θὰ πάρῃς καὶ κἀνένα βραβεῖον, τότε μάλιστα... Περίεργον, σὺ ὁ Τζὼν Μποὺλ νὰ συμπαθῇς τοὺς Βόερς... ἆ, ἐλησμόνησα ὅτε ἔγινε εἰρήνη, καὶ ὅτι πολλοὶ Ἄγγλοι ἦσαν καὶ εἶνε Βοερόφιλοι.

Τί ἔγινες, *Ἐσμεράλδα,* τόσον καιρόν; Ἄ, ἐκατάλαβα ἐπερίμενες νὰ δροσίσῃ διὰ νὰ μου γράψῃς. Ἐρώτησα τὸν κ. Φαίδωνα καὶ μου εἶπεν ὅτι δὲν σ' ἐγνώρισεν, ἄλλως θὰ σ' ἐχαιρετοῦσε βέβαια. Ἅμα τελειώσῃ τὸ ἀπρόοπτον ταξεῖδι τῆς *Ἁγνῆς Φιλίας,* θὰ εἶνε εἰς καιρὸν νἀποδώσῃ τὰ τετράδια, ὥστε ἡ πληροφορία περιττή.

Ἤμουν βεβαία, *Μυστηριώδης Φύσις,* ὅτι δὲν μ' ἐλησμόνησες, διότι ἤξευρα πόσον με ἀγαπᾷς. Ὁ νέος Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, θὰ δημοσιευθῇ εὐθὺς ἀφ' οὗ τελειώσουν αἱ Ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι, ὡς βλέπεις, εὑρίσκονται περὶ τὸ τέλος των. Οἱ φίλοι μου ὅμως ἠμποροῦν νὰ ἑτοιμάζουν σιγὰ-σιγὰ τὰς συλλογάς των.

Ἀπὸ σὲ ἐξαρτᾶται, *Κυματίζουσα Θάλασσα,* διότι τί πταίω ἐγὼ ἂν ἔκαμες νὰ μου γράψῃς τόσον καιρόν; Καὶ λυποῦμαι διὰ τὴν ἀμέλειάν σου, διότι πάντοτε μοῦ γράφεις ὡραῖα πράγματα, ὅπως σήμερα διὰ τὸν «Ἄσωτον Υἱόν». Ἰδίως ἐκεῖνα τὰ ἀστεῖά του εἶνε ἐπίτηδες καλοκαιριάτικα... γιὰ νὰ δροσίζουν. Εἶμαι περίεργη νὰ ἴδω τὰς μεγαλειτέρας του τρέλλας (ἄφισε καὶ θὰ ἴδῃς!) Ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃ ὅμως, ἐμὲ ὁ Βαλεντῖνος μοῦ ἀρέσει πολύ, διότι ἔχει τέλειον τὸ ὕφος ἱππότου.»

Ἐλπιδοφόρε Ναυτικέ, ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμόν σου καὶ σε δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς.

Ἀλήθεια, ἔκαμες ὁλόκληρον ἔτος νὰ μου γράψῃς, φίλε μου *Δ. Τ. Μπότσαρη;* Μὰ διατί ἔτσι; Ἀφοῦ με ἀγαπᾷς τόσον;... Ἂς εἶνε· ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ μου γράφῃς συχνότερα. Ἀκόμη δὲν ἐσκέφθηκα τί εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τρίτην Περίοδον· θὰ σκεφθῶ καὶ θὰ σας εἰπῶ. Ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς, δὲν εἶνε συνδρομήτρια.

Ἄγγελε τῆς Ἀγάπης, [ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μοῦ ἤρεσαν προπάντων ὅσα γράφεις περὶ τοῦ «Πρόαντος» καὶ τὰ στρατιωτικά... ἀλλὰ δὲν λέγω τίποτε διὰ νὰ μὴ σε προδώσω. Νὰ ξεύρῃς ὅμως, ὅτι ἄλλη φορά, ἂν μου γράψῃς τίποτε τέτοιο, δὲν θὰ κρατήσω ἐχεμύθειαν καὶ θά τα εἰπῶ ὅλα, διὰ νὰ μάθουν ἐπιτέλους *ποῖος* εἶσαι...

Ἄσπρο Ποντικάκι [4Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν. Γράψε μου λοιπὸν τί θαυμάσια εἶδες εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Ἑξ Μαρμάρων (καὶ ὄχι τῶν ἑπτὰ Κουλάδων, ὅπως ἔγραψες τὴν ἄλλην φοράν.) Ὁ γραφικός σου χαρακτὴρ εἶνε πολὺ εὐανάγνωστος, καὶ ἡ μετάφρασις ἐκείνη καλή. Μόνον μία φράσις ἦτο λανθασμένη αὐτή: «Αὐτὸ ἀξίζει ὁ κόπος του νὰ σηκώνεται κανεὶς ἐνωρίς.» Τὸ «αὐτὸ» καὶ τὸ «του» εἶνε ὅλως περιττά. Ἐγὼ θὰ ἔγραφα: Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ σηκώνεται κανεὶς ἐνωρίς.»

Ἡ γνώμη μου *Σμυρνιωτάκι,* εἶνε ὅτι ὡς καλὸς υἱὸς πρέπει νὰ ὑπακούσῃς τὸν πατέρα σου καὶ ὡς καλὸς Ἕλλην ὀφείλεις νὰ τελειώσῃς τὸ Γυμνάσιον. Ὥστε βλέπεις, τάσσομαι μὲ τὸ μέρος τοῦ πατρός σου.

Μολὼν Λαβὲ [ΕΕ] δι' ὅσα γράφεις ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς *Μονώσεως.* Οἱ ἀλόγιστοι σου συμφωνοῦν μὲ ὅσα εἴπαμεν ἤδη, ἐκτὸς τῶν δύο τελευταίων. Νομίζω ὅμως ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶνε πολὺ βάσιμοι, διότι τὰ μὲν Εὔσημα ἀπεναντίας ἔπρεπε νὰ αὐξήσουν τὴν Ζωηρότητα, (μήπως δίδω Εὔσημα μόνον εἰς τὰς καλλιγραφημένας ἐπιστολάς, ἢ εἰς τὰς περιγραφάς;) ὁ δὲ χῶρος τῆς ἀλληλογραφίας εἶνε ὁ ἴδιος πάντοτε.

Ἔστειλα, *Κελαρύζουσα Κρήνη,* ὅ,τι ἐζήτησες. Τὴν εὐχαρίστησιν αὐτήν, ποῦ αἰσθάνεσαι ὅταν μοῦ γράφῃς, τὴν αἰσθάνομαι κ' ἐγὼ ὅταν ἀναγινώσκω τὰς ἐπιστολάς σου· ὥστε γράφε μου συχνότερα.

Ἰσθμὲ τοῦ Παναμᾶ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον.

ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ «Παναθήναια» ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τῆς προτομῆς τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ ἐν Ἀθήναις. Πρὸς τοῦτο ἐσχημάτισε μίαν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Ἀριστομένους Προβελεγγίου, Κίμωνος Μιχαηλίδου, Ἀριστοτέλους Κουρτίδου καὶ Ν. Ἐπισκοπόπουλου καὶ διωρίσθεισαν διὰ Β. Διατάγματος πρὸς συλλογὴν ἐράνων.

Ἡ «Διάπλασις» ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὡραίας ἰδέας τῶν «Παναθηναίων», προτρέπει θερμῶς τοὺς φίλους της νὰ συνεισφέρουν, ὑπὲρ τῆς προτομῆς τοῦ Σολωμοῦ. Καὶ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν εἶνε δεκτόν. Αἱ εἰσφοραὶ στέλλονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Γραφεῖον τῶν «Παναθηναίων», ὁδὸς Φιλελλήνων, 18 εἰς Ἀθήνας.

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι ἡ *Ἐσμεράλδα* πληροφορεῖ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης,* ὅτι αὐτὴ εἶχε μιὰ φορὰ ἕνα καναρίνι που ἦταν κίτρινο καὶ μαῦρο· ἀσπάζεται δὲ τὴν *Ροδίαν Κυνηγέτιδα* — ὁ *Λευκὸς Ὑάκινθος* θὰ εἴπῃ εὐχαρίστως τὰ ἀρχικὰ καὶ τὴν διαμονήν του εἰς τὴν *Δρῦν τοῦ Παρνασσοῦ* ἂν τοῦ τα εἴπῃ καὶ ἐκείνη — ἡ *Μυστηριώδης Φύσις* ἀντασπάζεται τὴν *Χιακὴν Μαργαρίταν* καὶ πληροφορεῖ τὴν *Κωπηλάτιδα Κύθνου,* ὅτι, ἐπειδὴ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις εἶνε μυστηριώδης διὰ τοῦτο ἐξέλεξε αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον, καὶ τὴν ἀσπάζεται — ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* ἀσπάζεται τὴν *Τσιγγαρέλλαν* καὶ εὔχεται καλὸν ταξεῖδι εἰς τὸν *Γλυκύλαλον Ὄνον·* ἐκεῖ θὰ εἰμπορῇ ἐλεύθερα νὰ γλυκολαλῇ — ἡ *Διονυσιὰς Πηγὴ* χαιρετᾷ τὸν *Θεσσαλικὸν Ὑάκινθον,* καὶ ἀπὸ ποῦ τὴν γνωρίζει; ἀσπάζεται δὲ τὴν *Τράταν τοῦ Εὐρίπου* κ' ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα τῆς *Κωπηλάτιδος Κύθνου* δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — ὁ *Παμφύλιος Κόλπος* ἀντασπάζεται τὸν *Κόλπον τῆς Ἀτταλείας* — ὁ *Ἐλπιδοφόρος Ναυτικὸς* χαιρετᾷ τὴν *Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου,* τὴν ὁποίαν γνωρίζει, καὶ τῇ εὔχεται καλὴν ἐπάνοδον ἐκ Κερβίου· χαιρετᾷ δὲ τὴν *Γλυκόφεγγον Σελήνην,* τὴν ὁποίαν βλέπει συχνά — τὸ *Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου* χαιρετᾷ τὴν *Αὔραν τῆς Κερκύρας* καὶ τὴν *Κυκλαμιάν,* πληροφορεῖ δὲ τὸ *Ἐαρινὸν Ἄρωμα* ὅτι εἰμπορεῖ νὰ τῷ φανερώσῃ τὄνομά του, ἀφ' οὗ πρῶτον στείλῃ τὸ ἰδικόν του — ἡ *Μόνωσις* δέχεται εὐχαρίστως τὴν ὑπὸ τῆς *Ἀθῴας Καρδίας* προταθεῖσαν Ἀλληλογραφίαν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Σεπτέμβριον, ὅταν θὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς ἐξοχῆς — ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* ἐρωτᾷ τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος* μήπως ἔχει ἀνάγκην γραμματέως, διότι ὕστερα ἀπὸ τόσας προτάσεις ἀλ-

ληλογραφίας, δὲν θὰ προφθάνῃ νὰ γράψῃ ἐπιστολάς· — ἡ *Δούκισσα τῶν Σαλῶνων* ζητεῖ τὰρχικά του *Νοσταλγοῦ Ἕλληνος* καὶ τῆς *Νοσταλγούσης Ἑλληνίδος*· ζητεῖ δὲ συγγνώμην ἀπὸ τὴν *Ἀνέλπιστον Χαρὰν* καὶ τὸν *Θεσσαλικὸν Τάκιτθον* διὰ τὴ βραδύτητα — ὁ *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος* πληροφορεῖ τὴν *Χρυσανθεμίδα*, ὅτι ἔλαβε τὸ δελτάριόν της καὶ ἀναμένει τὰ Μ. Μυστικά της· — ὁ *Ἀφρικανικὸς Ἥλιος* ἐρωτᾷ τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* διατί δὲν του γράφει πλέον, καὶ τὸν *Λαμπρὸν Κιθαρῳδὸν* τότε ἤτο εἰς τὰς Πάτρας· — τὸ *Μῶλῶν Λαβὲ* ἐρωτᾷ τὸν *Καλλικρατίδαν Λάσκαριν* πῶς περνᾷ εἰς τὴν Λαμίαν, καὶ πληροφορεῖ τὸν *Θεσσαλικὸν Τάκιτθον* ὅτι ἐβαρέθηκε νὰ περιμένῃ ἐπιστολήν του· — ἡ *Κελαρύζουσα Κρήνη* ἀσπάζεται τὸ *Αἰ-Λάϊφ τῶν Πατησίων*, τὸ ὁποῖον λησμονεῖ τὰς φίλας του τόσον γρήγορα· (δὲν το πιστεύω!) — τὸ *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* ζητεῖ Ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν *Ραποσυλλέκτην τῶν Παρισίων*, *Εὐφυᾶ Βλάκα* καὶ *Γλυκύλαλον Ὄρον*· — τὸ πρώην *Κρητικὸν Κάστανον* πληροφορεῖ τὴ *Ἀταβύριον Ρόδον* ὅτι δὲν ἔχει τὸ ψευδώνυμον ποῦ τον γράφει εἰς τὴν 26 ἀπάντησιν τῶν ὡραίων Μ. Μυστικῶν του· — ὁ *Ἑπτακατέργαρος Σάμιος* πληροφορεῖ τὸν *Σμυρναϊκὸν Κόλπον* ὅτι κατοικεῖ εἰς Βαϊρακλῆ — ὁ *Κυδαθηναῖος* συγχαίρει τὴν *Κωπηλάτιδα Κύθνου* διὰ τὴν ὡραίαν ἀπάντησίν της περὶ τῶν μὴ ἀποδιδόντων τετράδια Μ. Μυστικῶν, ὅτι δηλαδὴ εἶνε «οἱ ἀξιοπρεπεστεροι καὶ εὐγενέστεροι λυκοδύται τῆς ὑφηλίου.» — τὸ *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ* ἀνταποδίδει τὸν *Κρόταλον* καὶ ζητεῖ τὸνομά του δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· — ὁ *Ἰωάννης Καζούλης*, φίλε Ν. Σ. δὲν παρευρίσκετο εἰς τὸν *Σταθμὸν Κηφισιᾶς* τὰς δύο αὐτὰς ἡμέρας, ἕνεκεν ἀνωτέρας ἀνάγκης· εἰς τὸ ἑξῆς θὰ παρευρίσκεται τὰς ὡρισμένας ἡμέρας.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: — ἡ *Ἄβρα τοῦ Πηλίου* μὲ τὸν *Λευκὸν Τάκιτθον*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Ἄνθος Μαΐου*· — ἡ *Διονυσιὰς Πηγὴ* μὲ τὸ *Σμαράγδινον Περιδέραιον*, *Σιρ-Λὰ-Φαλουάζ*, *Ἀνταῖρης*, *Δὲν-τὸ-πιστεύω* καὶ *Πῶς-με-λέτε*· — ἡ *Δάλια* μὲ τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* καὶ *Ἄγγελον Δύγερινόν*· — ἡ *Δρῦς τοῦ Παρνασσοῦ* μὲ τὴν *Ἀμαρυλλίδα*· — τὸ *Σούρτα-Φέρτα* μὲ τὴν *Κόρην τοῦ Στρυμῶνος*, *Κόρην τῶν Ἄλπεων*, *Κόρην τοῦ Δουνάβεως* καὶ *Κρητικὸν Κάστανον*· — ἡ *Νεράϊδα τῶν Σπετσῶν* μὲ τὴν *Μαρίαν τῶν Μεδίκων* καὶ *Λαίμαργο Πορτίκι*· — ἡ *Ποιμενὶς τοῦ Παναγαικοῦ* μὲ τὸ *Ἐαρινὸν Ἄρωμα*, *Ἐδελπίν*, *Ἀλιέα*, *Χρυσανθεμίδα*, *Ἀπολεσθέντα Παράδεισον* καὶ *Ἑπτακατέργαρον Σάμιον* — ἡ *Κωπηλάτις Κύθνου* μὲ τὸ *Θεσσαλικὸ Μετεξεδάκι*, *Ἀθῶαν Καρδίαν*, *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς*, *Ζωηρὰν Ὑπάρχιν* καὶ *Ἑπτακατέργαρον Σάμιον* — τὸ *Ἀγνὸ Περιστεράκι* μὲ τὸ *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς*, *Πικραμένην Καρδούλαν*, *Ναυσικὰν* καὶ *Κεντρί*· — ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὴν *Ἐφεσιακὴν Μαργαρίταν*, *Ἀγριολούλουδον τῆς Ἄνδρου*, *Κῦμα τοῦ Δουνάβεως*, *Κρόταλον* καὶ *Τραγιάσκαν*· — ἡ *Ρομαντικὴ Καρδία* μὲ τὴν *Σκόνην τῶν Ἀθηνῶν*, *Τοφλόμυγαν*, *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν* καὶ *Σπαρτιάτιδα Σειλωνίδα*· τὸ *Μυροβόλον Κρῖνον* μὲ τὴν *Γλυκεῖαν Ματιὰν* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*· — τὸ *Χαμαικέρασον* μὲ τὸ *Κρητικὸν Κάστανον*, *Ἰτέαν*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ἀταβύριον Ρόδον*· — ὁ *Σιρ-Λὰ-Φαλουάζ* μὲ τὸ *Ἄνθος Μαΐου*, *Φιλόμουσον Χαλκιδίδα*, *Λευκὴν Ἀκακίαν* καὶ *Ἑλληνικὸ Ἀεράκι*· — τὸ *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* μὲ τὸ *Μή μου ἄπτου*, *Φιλόδοξον Μακεδόνα*, *Χιώτικην Βροχήν*, *Νοσταλγὸν τῆς θαλάσσης* καὶ *Σπήλαιον Δοξαπατρῆ*· — ἡ *Μέλισσα τοῦ Ὑμηττοῦ* μὲ τὴν *Κελαϊδίστραν*, *Ἀφρόεσσαν Θάλασσαν*, *Σεβιδωμένην*, *Δεσποινίδα Παρακρήσιον* καὶ *Κόρην τοῦ Στρυμῶνος*· — τὸ *Κωρύκειον Ἄντρον* μὲ τὸ *Πράσινο Χαβιάρι*, *Δρῦν τοῦ Παρνασσοῦ*, *Ἰδανικὴν Γλυκύτητα*, *Κωπηλάτιδα Κύθνου* καὶ *Κύκνειον Ἆσμα*· — ὁ *Ἥρως τοῦ Σουλίου* μὲ τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν* καὶ *Νεαρὰν Ὑπάρχιν*· — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὸν *Ἀῒ-Λῒ-Χάν*, *Μῶλῶν Λαβέ*, *Ἀπολεσθέντα Παράδεισον*, *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* καὶ *Τροβαδοῦρον*· — ὁ *Μινώταυρος* μὲ τὸν *Θεαγένην*, *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν*, *Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα*· — ἡ *Ἀμαρυλλὶς* μὲ τὴν *Χαμένην Εὐτυχίαν*, *Χιακὴν Πανσέληνον* καὶ *Δοξίαν*. — ἡ *Ρόδια Κυνηγέτις* μὲ τὸν *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος*, *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας*, *Θεαγένην*, *Δαφνοστεφῆ Ναύαρχον*, καὶ *Δοξίαν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Θαλασσοταραχὴν* (εὖγε διὰ τὸ ἄριστα· πολὺ ὡραῖον τὸ Π. Πνεῦμα·) *Βίκτωρα Οὐγγὼ* (ἔστειλα· ἀφ' οὗ ἤσουν ἀδιάθετος δὲν πειράζει· ὅλα ὅσα λέγεις, θὰ γίνουν πολὺ γρήγορα· μὰ δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἐδιάλεξα τὸν α"Δσατον Υἱόνα διὰ ἑνὰ σας ἐλαττώσῃ μὲ τὰ ἀστεῖά του τὴν Ὀλίψεν, ποὺ σας ἐπροξένησεν ὁ θάνατος τῆς Γουϊλελμίνας·») *Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα* (εἶσαι ἐν τάξει εἰς τὰ Μ. Μυστικά·) *Δευκὸν Τάκιτθον*, *Διονυσιάδα Πηγήν*. *Δ. Ι. Δημητρίου* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ· πολὺ παλαιὰ καὶ γνωστότατα τὰ Π.Πνεύματα ποὺ μου ἔστειλες· διατὶ δὲν ἐσημείωσες τὸ ψευδώνυμόν σου; χωρὶς ψευδώνυμον δὲν ἐπιτρέπεται ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν·) *Παμφύλιον Κόλπον* (ὁ κ. Ξενόπουλος σ' εὐχαριστεῖ πολύ·) *Κόρην τοῦ Δουνάβεως* (σοῦ ἔστειλα ἀμέσως τοὺς τόμους, τοὺς ὁποίους ἐπερίμενες μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν, διότι «εἰς οὐδὲν ἄλλο εὑρίσκες τόσην εὐχαρίστησιν, ὅσον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προσφιλοῦς σου Διαπλάσεως·») *Ζιζάνιον Γυμνασίου* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν περιγραφήν·) *Δούκισσαν τῶν Σαλῶνων* (ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες· ἐπέρασε τὸ χεράκι;) *Μελιχρὰν Ἀκτῖνα* (βέβαια, μόνον ἀπὸ ἓν τετράδιον ἀνταλάσσουν καὶ τελειόνει·) *Ἀρχιστράτηγον Δέβετ* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· χαίρω ποῦ ἔγνες καλὰ· καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μου γράψῃς συχνά·) *Καρδινάλιον Ρισελιὲ* (θὰ δημοσιευθοῦν καὶ αὐτὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα των· πέρυσι πότε ἐδημοσιεύθησαν;) *Μικρὰν Βιολίστριαν* (τὴν προηγουμένην ὄχι· τὴν τελευταίαν ναί, καὶ σου ἔστειλα 10 τετράδια Μ. Μυστικῶν·) *Κωρύκειον Ἄντρον* (σοῦ εὔχομαι καλὴν διασκέδασιν εἰς τὴν Χαλκίδα.) *Σὶρ- Λὰ- Φαλουάζ* (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές. *Ἀφρικανικὸν Ἥλιον* (ἦτο λάθος τοῦ ὑπαλλήλου ἄλλ' ἀφοῦ τα ἔλαβες δὲν πειράζει·) *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Ἑπτακατέργαρον Σάμιον* (χαίρω πολύ·) *Ἀνεψιὸν τοῦ Βασιλέως* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Κυδαθηναῖον Ραποσυλλέκτην τῶν Παρισίων* (ἔννοια σου, δὲν το ἐπίστευσα..) *Γεώργιον Τόγιαν* (ἔστειλα·) *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίσου* (ἄ, αὐτὴ ἦτο; καλά το ἐκαταλάβαμεν καὶ 'μεῖς!.) *Πεπρωμένον* (ἔστειλα· ἐστόθη ἀδύνατον νὰ εὕρω ἐδῶ ἀγοραστὴν τῶν τοπικμερεδίων καὶ δι' αὐτὸ δὲν σου ἀπήντησα ἐγκαίρως·) *Κλεάνθην Λογοθέτου* (ἔστειλα 1—10).

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *27 Ἰουλίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς 10 λέξεις.]

Ὁ Ἰωάννης Καζούλης εἰδοποιεῖ ὅτι μόνον Πέμπτην καὶ Σάββατον θὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν Σταθμὸν Κηφισίας, 6-7 μ.μ. (Β—60)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωμεν τὰς λύσεις των οἱ δεξιωνίμενοι, πωλεῖται ὁ τῷ Ἐκφείῳ μας εἰς φακίλλους, ἐν ἕκαστον περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

349. Λεξίγριφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ἀντωνυμία,
Ἐπίσης καὶ τὸ δεύτερόν μου·
Ἓν ἀριθμητικὸν τὸ τρίτον·
Καὶ βασιλεὺς τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λεονα. Κρίνου

350. Συλλαβόγριφος

Τὸ πρῶτον εἶνε σύνδεσμος, τὸ δεύτερόν μου [γράμμα
Καὶ μὲ τὰ δύο ἀποτελεῖς μιὰν νῆσον ἐν τῷ ἅμα·

Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Π. Ραζικάσκας

351. Στοιχειόγριφος

Ποῖον ζῷον, τὸν λιμὸν του ἂν ὁ λύτης τοῦ ἀλ- [λάξῃ
Εἰς τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης τὰς γνωστὰς θὰ κα [τατάξῃ;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Δαίμαρχο Πυττέκ

352. Ἀναγραμματισμός

Ἕνα πύρινον ὑγρὸν
Ποῦ τὰ πάντα καταστρέφει
Ἂν το ἀναγραμματίσῃς,
Ποταμὸν θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰφιγενείας

353. Περόνη

★	★	★	Νάντικατασταθοῦν μ
★	★	★	ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
★	★	★	μάτων οὕτω, ὥστε νὰ-
★	★	★	ναγινώσκωνται: κα
★	★★★★★		θέτως Μοῦσα, ὀρίζο-
	★		τίως μέρος γῆς· δε-
	★		ξιᾷ, νῆσος τοῦ Αἰ-
	★		γαίου, καὶ ἀριστερᾷ
	★		ἀρχαία λίμνη

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πηνεῖς Ἐμαζόνας

354. Μαγικὴ βέκὼν ἄνευ εἰκόνος

—Γιάννη, νὰ φάγω γρήγορα γιατὶ πεινῶ.
—Τὸ ἔχει κάψῃ τὸ φαγὶ ἡ Μαργαρώ.
—Κρῖμα! καὶ μύριζε εὔμορφα... τί ἦταν;
—Σᾶς τῶπα, κυρέ μου, νὰ τὸ ξαναπῶ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπόπτου τῆς Ὀμίχλης.

358 359 Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις:

ἄνθος, τόπος, βοῦς, κέρας, λόφος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄνθους τοῦ Μαΐου

360 Μισοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ἥρωα:

1, Ἀρχαία βασίλισσα. 2, Διάσημος ρωμαῖος. 2, Θεά. 4, Φυσικὸν φαινόμενον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐφυοῦς Βλακὸς

361. Φωνηεντόλιπον.

φτ - τ - πδ - λθν - πρς - μ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πέτρας Σκωνδάλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 22.

2 8. Ἀντώνιος (ἄν, τόν. Ἴος.) — 337. Ρω, Σε, Α) — 2 8. Ἄρωμα • βρῶμα. — 339. Ἀλκὴ ἄλκη.

240 ΙΑΠΕΤΟΣ
Α Ρ Ο Κ
ΠΡΩΣΣΙΑ
Ε Σ Κ Π
ΤΟΣΚΑΝΑ
Ο Ι Ν Ν
ΣΚΑΠΑΝΗ

241. Τοῦ Μιλτιάδου ὁ υἱὸς Κίμων. — 242-243 1. Ὁ Αἴσωπος (ἔσο πῶς.) 2, Ἡ Θεσσαλία (θές, Ἀλῆ, α.) — 244. ΘΗΒΑΙ. Θήρα, μΗλον, γΙβδων Ἀρτ.Αξέρξης, ΠηνεΙος. — 245. Ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος. — 246. Ἡ προκοπὴ νικᾶει τὴ φτώχεια.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902.